

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická
Katedra psychologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (Posudek oponenta práce)

Práci předložil(a) student(ka): **Karel Poborský**

Název práce: **Neuroticismus v prostředí středních škol**

Předmět hodnocení	Výborné	Velmi dobré	Dobré	Nevylh.
Splnění cíle a rozsahu zadání	x			
Úroveň zpracování teoretické části	x			
Úroveň zpracování praktické části		x		
Projektová a metodologická koncepčnost	x			
Vhodnost použitých metod	x			
Způsob zpracování dat		x		
Správnost, důkladnost vyhodnocení výsledků		x		
Odborná jazyková úroveň			x	
Formální uspořádání a úprava (text, grafy, tabulky)		x		
Práce s odbornou literaturou (citace a odkazy)	x			
Celková odborná úroveň BP		x		
Celkový přínos BP		x		

Doplnění hodnocení, připomínky, dotazy:

Předložená bakalářská práce je tradičně členěna na teoretickou a empirickou část. V teoretické části práce o celkovém rozsahu 33 stran autor vymezuje dvě ústřední témata práce - neuroticismus a adolescence. Oceňuji autorovo pečlivé vymezení determinace neuroticismu z neurofyzilogického hlediska. Rovněž druhá kapitola, která je věnována adolescenci, je zpracována v kontextu možných neurotizujících faktorů, jež lze v tomto období očekávat.

V teoretické části práce se poměrně hojně vyskytují překlepy, stylistické a rovněž gramatické chyby. Např.:

- „o svého hodnotě, udělá téměř cokoliv, aby toho dosáhl“ (s.27),
- „některé dívky dokáží vyvinout takové zanicení, jen aby se danému cíli přiblížili“ (s.27),
- „Vlivem zralejšího způsobu uvažování zaznamenává změn i pozornost“ (s.29),
- „zannená“ (s.44),
- „stabilní psychotici nemůžou být vyhraněný neurotici“ (s.49).

I přes výše uvedené nedostatky je celkově teoretická část dobře zpracována a z práce je patrné, že autor kontext informací pečlivě promýšlel.

K empirické části bych měla následující připomínky:

V kapitole Metody práce s daty autor správně popisuje provedení chi-kvadrát testu. Uvádí, že v jeho případě se u tohoto pracovalo s dvěma nebo třemi stupni volnosti a zmiňuje i kritické hodnoty pro tyto počty a hladinu významnosti 0,01. To však není zcela správně, autor má tabulky dva na tři, resp. tři na tři, což odpovídá dvěma nebo čtyřem stupňům volnosti. V samotné prezentaci výsledků již jsou našťásti kritické hodnoty stanoveny správně.

Měla bych drobné výhrady týkající se kapitoly 5, tj. popisu vzorku respondentů. Zde by měly být jasně a zřetelně uvedeny informace o tom, kolik respondentů bylo na kterých školách osloveno,

kolik respondentů bylo zařazeno do výzkumu a jaké jsou četnosti u jednotlivých sledovaných znaků (tj. například, kolik respondentů bylo v kterém ročníku). Místo toho se zde však dočítám spekulace o poklesu neuroticismu během jednoho roku na SŠ, které do této kapitoly určitě nepatří. Naštěstí jsou podstatné informace o souboru respondentů uvedeny v tabulce v příloze.

Podstatná nekonzistentnost způsobující zmatek v interpretaci se objevuje v prezentaci výsledků (s. 41-50). Zatímco do grafu 7 větně je vždy uváděno, kolik procent respondentů s daným znakem spadá do skupin podprůměru, průměru a nadprůměru v kritériu neuroticismu, od grafu 8 dále autor uvádí, kolik procent jedinců ve skupinách podprůměrného, průměrného a nadprůměrného neuroticismu vykazuje daný znak. Jinými slovy, zatímco do grafu 7 dává 100 procent součet údajů pro stejnou barvu, od grafu 8 dále dává 100 procent součet sloupečků různých barev pro danou kategorii neuroticismu. V důsledku toho jsou některé interpretace od grafu 8 dále zavádějící, protože používání kritéria 15% rozdílu mezi sloupečky při tomto způsobu prezentace ztrácí smysl. Výhodnocení pomocí chi-kvadrát testu je správně, ačkoliv nemohu souhlasit s tvrzením autora, že v některých případech nelze tento test provést kvůli malým očekávaným četnostem (v takovém případě je totiž možné sloučit třídy a tím navýšit očekávané četnosti nad minimální požadovanou hranici). Velmi oceňuji, že se autor snažil diskutovat prezentované výsledky ve světle toho, co je známo z odborné literatury.

V kapitole Odpovědi na výzkumné předpoklady mám výhrady k tomu, jak autor vágně mluví hned u předpokladu 1 o (ne)existenci rozdílu mezi slovenskými normami a jeho vzorkem. Při znalosti průměrných hodnot, směrodatných odchylek a počtu respondentů v jeho výzkumném a slovenském normativním vzorku je možné statisticky zcela rigorózně otestovat (zvlášť pro muže a ženy), zda mezi populacemi můžeme prokázat rozdíl či nikoliv (dvouvýběrový t-test shody středních hodnot). Prosim jej tedy, aby toto srovnání provedl a prezentoval při obhajobě.

Z formálního hlediska bohužel celá práce trpí značným množstvím překleptů, které bylo možné odstranit pečlivou kontrolou před odevzdáním. Rovněž způsob vyjadřování autora není v některých případech zcela přesný, například Eysencka lze těžko označit za "zakladatele neuroticismu" (s. 53). Práce s literaturou je na dobré úrovni.

Dotazy, které by se mohly stát předmětem obhajoby

1. V práci se zmiňujete, že studenti nerozuměli otázkám dotazníku EPQ. O které otázky se jednalo?
2. V teoretické části práce postrádám informaci o tom, jakým způsobem je možné měřit míru neuroticismu. Jaké výzkumné nástroje se za tímto účelem typicky používají a jaká jsou jejich specifika?
3. Autor v práci píše, že „Jeden vzorek tvoří data, která byla sebrána Eysenckem u slovenské populace“(s.41). Je autor skutečně toho názoru, že Eysenck sbíral data na Slovensku?
4. Autor v práci hovoří o tzv. top-dog fenoménu (s.43). Může vysvětlit tento termín?
5. Jak je to s rozdíly mezi Vaším vzorkem a slovenskými normami (viz komentář v posudku)?

Bakalářská práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Datum: 17.8.2015

velmi dobře

Mgr. Dana Brabcová, Ph.D., oponent BP

